

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה – פלילי
פל"מ 15א', קרית הממשלה, חיפה
טל' 073-3921500, פקס: 02-6467060

--- נ ג ד ---

הנאשמים:

1. אמין (חליל) אבו לטייף. ת.ז. ...
יליד 14.11.1986
... רהט

במעצר מתאריך 25.1.26

2. עדנאן (חליל) אבו לטייף. ת.ז. ...
יליד 12.4.1990
..., רהט

במעצר מתאריך 20.1.26

3. ג'ית (חסן) גדיר, ת.ז. ...
יליד 26.1.2000
ביר אל מכסור

במעצר מתאריך 29.1.26

כתב אישום

הנאשמים מואשמים בזה כדלקמן:

חלק כללי

1. בתאריך 14.12.1987 נוסד ארגון החמאס ובתאריך 22.6.1989 הוכרז כארגון טרור על ידי ממשלת ישראל (להלן: "החמאס" או ארגון החמאס"). החל מתאריך 1.11.2016 מוכרז החמאס כארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור, תשע"ו – 2016 (להלן: "החוק המאבק בטרור") והוא אף מהווה ארגון מחבלים בהתאם לסעיף 91 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.
2. ביום 7.10.23, החל בשעות הבוקר המוקדמות, חדרו פעילי ארגון הטרור חמאס ברצועת עזה יחד עם אחרים (להלן: "פעילי טרור") לשטח מדינת ישראל, תוך שהם פורצים את גדר הגבול בעשרות מקומות, כשהם חמושים היטב במגוון אמצעי לחימה במטרה לכבוש ישובים ומוצבים ולרצוח ולחטוף ישראלים רבים ככל הניתן.

פעילי הטרור ביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים, במהלכם, בין היתר, רצחו באופן מתוכנן ומכוון בדם קר למעלה מ-1,200 גברים, נשים, זקנים, ילדים וטף, ישראלים וזרים, חיילים וחיילות, ששהו באותה עת במספר רב של ישובים אזרחיים, במסיבת הטבע "נובה" ליד קיבוץ רעים, וכן בבסיסי צה"ל, ופצעו אלפים. בנוסף לכך, חטפו פעילי טרור לרצועת עזה 241 ישראלים וזרים, גברים, נשים, קשישים, ילדים ופעוטות (להלן: "מעשי הזוועה ההמוניים").

3. במקביל, החל בשעות הבוקר המוקדמות של יום זה, ובמשך תקופה ממושכת, ירו ארגוני הטרור ירי מאסיבי של אלפי רקטות ופצצות מרגמה אל עבר רחבי מדינת ישראל, שגרמו לפגיעה ולנזק בחייהם של ישראלים, בגופם וברכושם. במהלך האירועים החלו להתפרסם ברשתות סרטונים המתעדים את מעשי הזוועה ההמוניים.

4. ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי החליטה על נקיטת פעולות צבאיות משמעותיות מכוח הסמכות שניתנה לה בסעיפים 40(א) ו-40(א1) לחוק-יסוד: הממשלה, החל ביום 7.10.2023 בשעה 06:00, בשל המלחמה שנכפתה על מדינת ישראל במתקפת טרור רצחנית מרצועת עזה וביצוע מעשי זוועה המוניים.

5. החל מיום 7.10.23 הוחזקו החטופים הישראלים כבני ערובה בידי ארגון החמאס וארגוני טרור נוספים, כשאת חלקם רצחו בשבי וכן החזיקו החמאס וארגוני הטרור בגופות של ישראלים אותם חטפו לעזה. במהלך תקופת החזקתם כבני ערובה סבלו החטופים מהתעללות גופנית ונפשית, אלימות קשה, פגיעות מיניות, הרעבה, בידוד והימנעות מטיפול רפואי לפציעות ומחלות מהם סבלו. עד לינואר 2026 הושבו לישראל חטופים, הן חיים והן חללים, במספר פעימות (פעימה אחרונה על פי הסכם שנחתם ביום 9.10.25). השבת החטופים התבצעה במסגרת מגוון מנגנונים, לרבות הסכמי הפסקת אש, מבצעי חילוץ צבאיים, מתווים להשבת חטופים בתיווך מדינות נוספות ומחוות בינלאומיות. במהלך החזקתם של החטופים כבני ערובה, רצחו פעילי הטרור חלק מהחטופים שהוחזקו בידיהם והעמידו את כלל החטופים בפני סכנת מוות. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הוחזקו ברצועת עזה גופותיהם של מספר חטופים.

6. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, ישראל עדיין הייתה מצויה במצב מלחמה עם עזה, הפסקת אש החלה בחודש אוקטובר 2025. פעילותו הצבאית של צה"ל בלחימה מול החמאס וגורמי הטרור בעזה נמשכה גם לאחר כניסת הפסקת האש לתוקפה.

7. הנוהל להעברת סחורות לרצועת עזה מישראל, בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום, היה כדלקמן:

א. לפני פרוץ מלחמת חרבות ברזל, מעבר כרם שלום הופעל כמעבר הסחורות היחידי בין ישראל לרצועת עזה, במסגרתו הועברו גז ודלק המיועדים לצרכי המחיה של האוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה.

ב. במהלך המלחמה הוחלט על ידי הדרג המדיני לאפשר פתיחת מעברים נוספים, וזאת על מנת לעמוד בהתחייבויות המדינה להגדלת הסיוע ההומניטארי הנכנס לעזה.

ג. בהמשך לכך, לצד מעבר כרם שלום, כיום מופעלים מעבר כיסופים ומעבר זיקים לצורך העברת הסחורות בין ישראל לרצועת עזה.

ד. הסחורות המועברות באמצעות מעברי הגבול כפופות למגבלות ותנאים, בין היתר בדבר סוג וכמויות הסחורה המועברת, הנמען לסחורה ועוד. העברת הסחורות דורשות אישור

ובידוק ביטחוני במעבר. תכליתם של מכלול ההסדרים ומנגנוני הבידוק והפיקוח במעברים, לאזן בין מתן המענה לצרכים האזרחיים וההומניטאריים ברצועה לבין שמירה על ביטחון מדינת ישראל.

ה. ע"פ נהלי העבודה במעבר כרם שלום, לאחר שהמשאיות הישראליות שבהן מועברות סחורות לרצועת עזה עוברות בידוק ביטחוני מקיף הכולל שיקוף ובדיקה פיזית, הסחורה עוברת לצד הפלסטיני ונפרקת מהמשאיות במתחם ייעודי. לאחר מכן, המשאיות הישראליות יוצאות מהמעבר לישראל ומשאיות פלסטיניות נכנסות לאיסוף המטען מהצד השני, ללא שמתקיים מגע בין ישראלי לפלסטינאי.

8. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, אזור רצועת עזה היה נתון במלחמה, הכניסה אליו הותרה על ידי גורמי הביטחון לצרכים מבצעיים בלבד, ודרשה אישור של צה"ל לכל כניסה במעברי סחורות מוסדרים. האישור נבחן כחלק מהליך בידוק סדור, הן באשר לעצם הכניסה והן באשר לטיב וכמות הסחורה המוכנסת לרצועה. כך גם במעברים הארעיים שנשמרו על ידי כוחות צה"ל נדרש אישור לכניסה. שטח הרצועה הוכרז כשטח צבאי סגור בתקופה הרלבנטית.

9. במציאות הביטחונית שהתפתחה ברצועת עזה החל מפרוץ המלחמה, היוותה השליטה על סחורות הנכנסות לרצועת עזה נושא בעל חשיבות עליונה עבור ארגון חמאס. מאמצי חמאס בעניין זה כללו השתלטות על סחורות – הן שעברו בהיתר כאמור לעיל והן אסורות – המוכנסות לעזה וכן באמצעות "מיסוי" הסחורות המוכנסות במגוון דרכים, הכל כחלק ממאמצי לשימור שרידותו ולשיקום שלטונו וכוחו ברצועת עזה. בתקופה הרלבנטית פעל חמאס להברחת מוצרים אסורים לתוך רצועת עזה לטובת צרכי הארגון, חלק מהמוצרים משמשים באופן ישיר לפעילות הצבאית של הארגון וחלקם נמכרים לתושבי הרצועה, תוך איסור מכירה על סוחרים עצמאים בשווקים. בעשותו כן, הביא חמאס לעליית מחירים מופרזת כאשר הרווחים ממכירת מוצרים אסורים אלו מאפשרת לו, בין היתר, לשלם משכורות לפעיליו ולפעול לגיוסם של פעילים חדשים.

10. סחורה אסורה מרכזית שהוברחה לרצועת עזה היא טבק וסיגריות, אשר הכניסה לכיסו של ארגון החמאס סכום כולל של מאות מיליוני שקלים מתחילת המלחמה, באופן שמסייע לו בין השאר לשמר שרידות כלכלית ואחיזה שלטונית בשטח.

11. במהלך המלחמה השתלטו פעילי חמאס על משאיות וציוד שהוגדר כסיוע הומניטארי עם כניסתו לשטח הרצועה וזכו לסיקור תקשורתי נרחב הן ברשתות המדיה והן בערוצי תקשורת לאורך המלחמה.

12. כניסה של גורמים ישראלים, ללא אישור וללא ליווי נדרש לשטח רצועת עזה, המוגדר כשטח עוין, מעמידה את מדינת ישראל בפני סיכונים ביטחוניים משמעותיים, לרבות אפשרות של רצח ישראלים וחיטפת ישראלים על ידי ארגוני הטרור ברצועת עזה.

13. אחמד חוג'יראת (להלן: "אחמד") הוא תושב ביר אל מכסור ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום שירת בשירות קבע כסמג"ד הגדס"ר הבדואי (להלן: "הסמג"ד"). משכך, היה הסמג"ד בתקופה הרלבנטית עובד ציבור.

14. בתאריך 27.7.25 נפצע מג"ד הגדס"ר הבדואי בפעילות מבצעית והסמג"ד שימש כממלא מקומו כמפקד הגזרה הסמוכה למעבר כרם שלום בפועל.

15. אמיר גדיר (להלן: "אמיר") מתגורר בביר אל מכסור ונשוי לאחותו של הסמג"ד.
16. נאשם 3, הסמג"ד, אמיר ואברהים חוג'ראת (להלן: "אברהים") הם חברים.
17. בין נאשמים 1 ו-2 לבין קוצי ג'נידי (להלן: "קוצי") וזאהר אל סיד (להלן: "זאהר") קיימת היכרות מוקדמת.
18. זאהר הוא הבעלים של סופר מרקט אלעזאווי בחברון ובו מחסן גדול המשמש לאחסון סחורה (להלן: "המחסן").
19. הנאשמים, בצוותא חדא עם אמיר ואחרים, קשרו קשר להברחת סחורות אסורות לתוך רצועת עזה, תוך ניצול נקודות התורפה במרחב המעברים והפעילות הצבאית באזור והצגת מצגים כוזבים של כניסה לרצועת עזה במסגרת פעילות ביטחונית לגיטימית.
20. ההברחות בוצעו בדפוס חוזר של "שרשרת" וחלוקת תפקידים:
- א. קוצי סיפק את הסחורה והיה אמון על יצירת הקשר עם גורם בצד העזתי לצורך תיאום קליטת הסחורה בתוך הרצועה.
 - ב. נאשם 1 ניהל ותיווך בין קוצי לבין נאשמים 2 ו-3 ואמיר.
 - ג. נאשם 2 הוביל בפועל את הסחורה לתוך הרצועה או לנקודת מסירה אחרת.
 - ד. נאשם 3 ואמיר היו אמונים על הקשר עם הסמג"ד לצורך הברחת הסחורה לתוך הרצועה.
 - ה. הסמג"ד היה אמון על הברחת המשאית ובה הסחורה בפועל לרצועת עזה תוך ניצול תפקידו הצבאי, היכרותו עם נהלי הכניסה לרצועת עזה, וכן את יכולתו להיכנס לרצועת עזה ולאשר כניסה של אחרים במסווה של פעילות מבצעית של צה"ל.
21. הנאשמים, בצוותא חדא עם אמיר ואחרים, עשו את המעשים המפורטים בכתב האישום בעבור בצע כסף, זאת כשהם מודעים לאפשרות שהסחורות האסורות יגיעו לידי ארגון החמאס ופעיליו, כשהם צופים כאפשרות קרובה לוודאי שיהיה בכך כדי לסייע לאויב החמאס במלחמתו נגד ישראל, נוכח התעצמותו, בין היתר הכלכלית, כתוצאה ממעשיהם.
22. קרטון/ארגז סיגריות מכיל 50 פקטים (להלן: "קרטון סיגריות"). פקט כולל 10 חפיסות סיגריות.
23. החלק הכללי מהווה חלק בלתי נפרד משני האישומים בכתב האישום.

אישום ראשון (נאשמים 1-2 בלבד)

א. העובדות:

1. במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, עובר לתאריך 4.11.25, קשרו נאשמים 1 ו-2, קוצי ואחרים קשר לצורך העברת סחורות אסורות/ללא פיקוח, ממדינת ישראל לתוך רצועת עזה בתמורה לסכומי כסף גבוהים (להלן: "הקשר" או "ההברחה").
2. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, עשה נאשם 2 שימוש במשאית תוצרת חברת Man בעלת ל.ז. 44-720-15 הרשומה על שם מגידי אבו לטיף (להלן: "המשאית").
3. במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 4.11.25 בשעה 11:27 או בסמוך לכך, נסע נאשם 2 במשאית דרך מעבר תרקומיא אל שטחי הרשות הפלסטינית. נאשם 2 הגיע למחסן בחברון, ופגש שם את נאשם 1, את קוצי וכן פועלים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה. במחסן, העמיסו נאשמים 1 ו-2 יחד עם קוצי והפועלים על המשאית סחורה רבה הכוללת, בין היתר, כ-100 קרטונים של סיגריות מסוגים שונים; משטח הכולל מוצרי טיפוח לנשים, לרבות בשמים ואיפור; כ-5 משטחים של פחמים לנרגילה וכ-6 זוגות אופניים בשווי כולל של מיליוני שקלים (להלן: "הסחורה המוברחת").
4. בהמשך למתואר לעיל, בלילה שבין 4.11.25-5.11.25, לאחר שהסחורה המוברחת הועמסה על המשאית, נסע נאשם 2 עם המשאית מהמחסן, דרך ים המלח לכיוון רצועת עזה.
5. בסמוך לאחר השעה 5:15 לפנות בוקר, הגיע נאשם 2 אל חניון הרכבים הסמוך למעבר כרם שלום, שם, במסגרת הקשר ולשם קידומו, השאיר נאשם 2 את המשאית כשהיא פתוחה והמנוע שלה דולק ועזב את המקום.
6. בהמשך למתואר לעיל, דאגו אחרים, אשר זהותם אינה ידועה למאשימה, להבריא את המשאית ובתוכה הסחורה המוברחת לרצועת עזה בדרך אשר אינה ידועה למאשימה, הכל, במסגרת הקשר כאמור ובצוותא חדא עם נאשמים 1 ו-2.
7. מספר ימים לאחר הברחת המשאית, קיבלו נאשמים 1 ו-2 סכום כולל של 450,000 ₪ עבור חלקם בביצוע ההברחה, כאשר נאשם 1 קיבל לידיו סכום של 300,000 ₪ ונאשם 2 קיבל לידיו סכום של 150,000 ₪.
8. נאשמים 1 ו-2 ידעו כי הסחורה המוברחת מוכנסת מישראל לעזה באופן בלתי מורשה ומיועדת להימסר לפלסטינים בעזה, וככזו עשויה להגיע לידי גורמי טרור ובהם החמאס או מי מטעמו, ולשמש ולסייע לחיזוק כוחם ולקידום ומימון פעילותם, או למצער, עצמו עיניהם לכך.
9. במעשיהם המתוארים לעיל, נאשמים 1 ו-2:

א. בצוותא חדא עם אחרים, הבריחו סחורה לרצועת עזה, כשהם מודעים לאפשרות שהסחורה תגיע לידי חמאס ופעיליו וכשהם צופים כאפשרות קרובה לוודאי שיהיה בכך

כדי לסייע לאויב החמאס במלחמתו נגד ישראל, נוכח התעצמותו, בין היתר הכלכלית, כתוצאה ממעשיהם ובכך עשו, בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל, מעשים שיש בהם כדי לסייע לכך;

ב. בצוותא חדא עם אחרים, עשו פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור.

ב. הוראות החיקוק שלפיהן מואשמים נאשמים 1 ו- 2:

1. **סיוע לאויב במלחמה** – עבירה לפי סעיפים 99 + 29 העונשין, תשל"ז – 1977;
2. **איסור פעולה ברכוש למטרות טרור** – עבירה לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו – 2016 + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

אישום שני (כל הנאשמים)

א. העובדות:

1. במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, במהלך חודש דצמבר 2025, תכנן קוצי להבריא לרצועת עזה משאית ובה, בין היתר, מכשירי טלפון סלולארי, סיגריות, מצברים לרכב, אופניים חשמליים, מחשבים ניידים, ראוטרים, מטענים ועוד בשווי כולל של מיליוני שקלים (להלן: "הסחורה" או "הסחורה המוברחת"). לשם כך, ובהמשך להברחה המתוארת באישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בתחילת חודש ינואר 2026, פנה קוצי לנאשמים 1 ו-2 וסיכם עימם כי הם יפעלו להברחת הסחורה לרצועת עזה בתמורה לסכומי כסף גבוהים.
2. בתאריך 5.1.26 בשעות הלילה, נפגשו הסמג"ד, אברהים ונאשם 3 בביתו של אברהים בביר אל מכסור. במהלך השיחה רקמו הסמג"ד, אברהים ונאשם 3 תוכנית להבריא סחורות אסורות/ללא פיקוח ממדינת ישראל לתוך רצועת עזה תוך ניצול תפקידו הצבאי של הסמג"ד (להלן: "התוכנית" ו"ההברחה" בהתאמה). במסגרת התוכנית, הציעו אברהים ונאשם 3 כי הסמג"ד ישתתף בהברחה, יבצע פעולות במסגרת תפקידו הצבאי כחייל בצבא ההגנה לישראל, על מנת להוציאה אל הפועל, ויקבל סכום כסף משמעותי מרווחי ההברחה והסמג"ד נענה להצעת השוחד.
3. במועד זה סיכמו אברהים, הסמג"ד ונאשם 3 כי יפעלו לצורך ביצוע ההברחה מוקדם ככל הניתן וכן סיכמו כי לצורך ביצוע ההברחה יספקו אברהים ונאשם 3 לסמג"ד טלפון נייד נוסף (להלן: "הטלפון המבצעי").
4. לאחר המפגש האמור, עדכנו אברהים ונאשם 3 את אמיר בפרטי התוכנית ונוצר קשר, באמצעות גורם שלישי שזהותו אינה ידועה למאשימה, אשר חיבר בין אמיר לבין נאשמים 1 ו-2, שמטרתו הוצאת התוכנית להברחת הסחורה מן הכוח אל הפועל.
5. בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 7.1.26 בשעות הערב, הגיעו נאשמים 1 ו-2 לביתו של אמיר בביר אל מכסור ונפגשו עם אמיר ועם נאשם 3. במהלך הפגישה, עדכנו אמיר ונאשם 3 טלפונית את אברהים בסכומי הכסף אותם מסכימים נאשמים 1 ו-2 שיועברו לאברהים, לאמיר ולנאשם 3 תמורת ביצוע ההברחה. בסיום הפגישה, החליטו הנאשמים, אברהים ואמיר לממש את התוכנית להברחת משאית מישראל לרצועת עזה, ובה הסחורה המוברחת בשווי של מיליוני שקלים, אותה יספקו נאשמים 1 ו-2, וזאת, בצוותא חדא עם הסמג"ד. עוד סוכם בפגישה כי בתמורה להברחת המשאית יקבלו אברהים, אמיר ונאשם 3 סכום של 4 מיליון ₪ אותו הם יחלקו ביניהם יחד עם הסמג"ד בחלקים שאינם ידועים למאשימה.
6. בהמשך למתואר לעיל, ב- 8.1.26 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו הסמג"ד ונאשם 3 סמוך לקיבוץ יתד, שם מסר נאשם 3 לסמג"ד פק"ל קפה ובתוכו הוטמן טלפון מבצעי. באותו מועד סיכמו נאשם 3 והסמג"ד כי השיחות בנוגע להברחה ייעשו רק בטלפון המבצעי, זאת בהתאם להנחייתו של אברהים.

7. בהמשך לכך, סיכמו הנאשמים עם הסמג"ד, קוצי, אמיר ואברהים, כי ההברחה תתבצע ביום שישי, 9.1.26 בשעות הערב, דרך מעבר כרם שלום, באופן בו הסמג"ד יפעל להכנסת המשאית עם הסחורה המוברחת תוך ניצול תפקידו הצבאי והצגת מצג שווא בפני החיילים במעבר לפיו מדובר בפעילות מבצעית לגיטימית.
8. בהתאם לסיכום כאמור, במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 9.1.26 בשעות הערב, פעל קוצי להעברת הסחורה המוברחת כשהיא מועמסת בתוך משאית מסוג וולוו, ל.ז. ... (להלן: "המשאית") אל תחנת הדלק פז הסמוכה לקיבוץ מגן (להלן: "תחנת הדלק"). נאשם 2 הגיע לתחנת הדלק, עלה למשאית והמתין בתחנת הדלק עד לקבלת דיווח מאמיר לגבי המועד בו עליו להתקרב למעבר כרם שלום לצורך ביצוע ההברחה.
9. בהמשך למתואר לעיל, שוחח נאשם 3 עם הסמג"ד ועדכן אותו כי המשאית מוכנה בקרבת מעבר כרם שלום. בשלב זה, מסר הסמג"ד לנאשם 3 כי לא ניתן יהיה לבצע את ההברחה במועד זה וכי ההברחה תתבצע ביום המחרת, שבת, 10.1.26 בשעה 10:00. נאשם 3 עדכן בכך את אמיר, אשר עדכן את נאשמים 1 ו-2.
10. במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 10.1.26 עובר לשעה 6:00 בבוקר, פנה הסמג"ד לא', אשר שימש במועד זה כמפקד תורן של מעבר 231 הסמוך למעבר כרם שלום (להלן: "א'" ו"המעבר" בהתאמה), ושלא ידע על התכנית, והציג בפניו מצג שווא לפיו בזמן הקרוב הוא יכניס דרך המעבר משאית, כביכול, לצורך פעילות מבצעית והוא מבקש שלא לעצור או לצלם אותה, זאת, תוך ניצול תפקידו ומעמדו בצבא (להלן: "מצג השווא").
11. בהמשך לכך, עדכן הסמג"ד את נאשם 3 ואת אמיר, והם בתורם, עדכנו את נאשם 2 להתקדם לכיוון מעבר כרם שלום.
12. נוכח מצג השווא, ובהאמינו לסמג"ד, הורה א' לחיילי המשטרה הצבאית לפתוח את המעבר לסמג"ד עם הגעתו למעבר.
13. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 6:30 לערך, הגיע נאשם 2, במשאית ובה הסחורה המוברחת אל סמוך למעבר, שם המתין לו הסמג"ד ברכב צבאי. הסמג"ד סימן לנאשם 2 כי יסע אחריו ובהתאם לסימון, נסע נאשם 2 במשאית מאחורי הרכב הצבאי ושני הרכבים חצו את המעבר לרצועת עזה, כשחיילי המשטרה הצבאית מאפשרים את כניסתם לרצועת עזה, בשל מצג השווא. נאשם 2 הותיר את המשאית ובה הסחורה המוברחת בחניון המשאיות ברצועת עזה, וחזר לישראל באמצעות הרכב הצבאי יחד עם הסמג"ד.
14. בשלב זה, נוכח שהיית המשאית בחניון המשאיות, התעורר חשדם של חיילי צה"ל בחמ"ל המופקד על הגזרה והוקפצו כוחות לסריקת המשאית ותפיסתה והסמג"ד עודכן בכך מתוקף תפקידו. הסמג"ד, המשיך להציג בפני החיילים והקצינים מצג שווא לפיו המשאית נמצאת במקום כחלק מפעילות מבצעית של מערך המבצעים המיוחדים והנחה אותם להתרחק מהמשאית ולהותיר את העניין לטיפולו. בהתאם למצג השווא, ונוכח מעמדו ותפקידו של הסמג"ד, התרחקו כוחות הצבא

מהמשאית וחזרו בחזרה לישראל. לאחר שכוחות הצבא התרחקו מהמשאית, צילם הסמג"ד תמונה של המשאית מתוך מצלמות התצפית של צה"ל ושלח אותה לנאשם 3, במטרה להניח את דעתו שהמשאית עודנה בשטח וללא פיקוח.

15. בהמשך, לאחר שהבינו הנאשמים, הסמג"ד, אמיר ואברהים, כי הנהג העזתי אשר אמור היה להגיע לחניון המשאיות ולהוביל את המשאית לתוך עזה מסרב להגיע, סיכמו הנאשמים, הסמג"ד, אמיר ואברהים, כי הסמג"ד יכניס את נאשם 2 לתוך הרצועה פעם נוספת ונאשם 2 ימשיך בנהיגה על המשאית לתוך רצועת עזה (להלן: "הסיכום החדש").

16. בהתאם לסיכום החדש, מספר דקות עובר לשעה 9:28, נפגשו הסמג"ד ונאשם 2 פעם נוספת סמוך למעבר כרם שלום. נאשם 2 עלה לרכב הצבאי בו נסע הסמג"ד והשניים חצו פעם נוספת את המעבר לכיוון חניון המשאיות. נוכח מצג השווא כאמור, ובשים לב למעמדו ותפקידו של הסמג"ד בצבא, החיילים פתחו עבורם את המחסום פעם נוספת. בשעה 9:28 או בסמוך לכך, נאשם 2 עלה על המשאית ונסע, ביודעין ושלא כדין, עם המשאית ובה הסחורה המוברחת לתוך רצועת עזה, שהיא חלק מארץ ישראל שמחוץ לישראל, חצה את הקו הצהוב, לאורכו פרוסים כוחות צה"ל, לשטח בשליטת חמאס עד לדיר אל בלח.

17. החל מרגע כניסתו של נאשם 2 לרצועת עזה, המשיכו הנאשמים וכן אמיר ואברהים להיות בקשר טלפוני על מנת לפעול להוצאתו של נאשם 2 מהרצועה. נאשם 2 שהה ברצועת עזה עד לתאריך 12.1.26 בשעות הערב, אז הוצא מהרצועה באמצעות חייל בתיאום עם נאשם 3.

18. לאחר ביצוע ההברחה כאמור, שבר הסמג"ד את הטלפון המבצעי ובנוסף, נאשם 3 ואמיר שברו אף הם את הטלפונים שברשותם, זאת, בכוונה להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין ולהעלים ראיות.

19. סמוך לאחר הברחת המשאית, קיבלו הנאשמים, אמיר, אברהים וקוצי סכום כסף גדול תמורת הברחת המשאית עבור חלקם בביצוע ההברחה. אברהים קיבל בתמורה להברחה סכום של 4.5 מיליון ₪; קוצי קיבל בתמורה להברחה סכום של 500,000 ₪; נאשם 1 קיבל בתמורה להברחה סכום כסף שני בין 150,000-200,000 ₪; נאשם 2 קיבל בתמורה להברחה סכום של 100,000 ₪. בנוסף, בתאריך 15.1.26 נפגשו הנאשמים ואברהים בוילה אותה שכר נאשם 1 ביריחו, שם העביר נאשם 1 לאברהים סכום כסף נוסף בסך 250,000 ₪.

20. בהתאם לתוכנית ועבור חלקם בביצוע ההברחה, נאשם 3 היה אמור לקבל סכום של מיליון ₪ מתוך הכסף שהועבר לאברהים, אמיר היה אמור לקבל סכום של 200,000 ₪ מתוך הכסף שהועבר לאברהים והסמג"ד היה אמור לקבל סכום כסף נוסף שאינו ידוע למאשימה.

21. הנאשמים ביצעו את כל המתואר לעיל, בצוותא חדא עם הסמג"ד, אמיר ואברהים כשהם ידעו כי הסחורה המוברחת מוכנסת מישראל לעזה באופן בלתי מורשה ומיועדת להימסר לפלסטינים בעזה, וככזו עשויה להגיע לידי גורמי טרור ובהם החמאס או מי מטעמו, ולשמש ולסייע לחיזוק כוחם ולקידום ומימון פעילותם, או למצער, עצמו עיניהם לכך.

22. במעשיהם המתוארים לעיל:

א. הנאשמים, בצוותא חדא עם אחרים, הבריחו סחורה לרצועת עזה, כשהם מודעים לאפשרות שהסחורה תגיע לידי חמאס ופעילו וכשהם צופים כאפשרות קרובה לוודאי שיהיה בכך כדי לסייע לאויב החמאס במלחמתו נגד ישראל, נוכח התעצמותו, בין היתר הכלכלית, כתוצאה ממעשיהם ובכך עשו, בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל, מעשים שיש בהם כדי לסייע לכך;

ב. הנאשמים, בצוותא חדא עם אחרים, עשו פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור;

ג. הנאשמים, בצוותא חדא עם אחרים, קיבלו אישור להכניס את המשאית לרצועת עזה במרמה בנסיבות מחמירות, כאשר הנסיבות המחמירות מתבטאות, בין היתר, בכך שמעשה המרמה נעשה במעבר גבול עם רצועת עזה שהינה שטח הנתון לשליטת ארגון טרור, העוין למדינת ישראל ובשעה שמדינת ישראל נמצאת במצב מלחמתי עם ארגון טרור בתקופה הרלבנטית, תוך הטעיית החיילים במעבר ובשילוב הצגת מצג שווא שהמשאית נכנסת, כביכול, במסגרת פעילות צבאית עם שירות הביטחון הכללי;

ד. הנאשמים, בצוותא חדא עם אחרים, נתנו שוחד לעובד ציבור בעד פעולה הקשורה בתפקידו;

ה. נאשם 2 יצא, ביודעין ושלא כדיון, מישראל לרצועת עזה שהיא חלק מארץ ישראל שמחוץ לישראל;

ו. נאשם 3 עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.

ב. הוראות החיקוק שלפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **סיוע לאויב במלחמה** – עבירה לפי סעיפים 99 + 29 העונשין, תשל"ז – 1977;
2. **איסור פעולה ברכוש למטרות טרור** – עבירה לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו – 2016 + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977;
3. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי סעיפים 415 סיפא + 29 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977;
4. **מתן שוחד** – עבירה לפי סעיפים 291 + 29 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977;
5. **יציאה שלא כדיון** – עבירה לפי סעיף 2 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954 (נאשם 2 בלבד);
6. **שיבוש מהלכי משפט** – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (נאשם 3 בלבד).

ג. עדי התביעה:

יוסי גימפל, עו"ד

סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

פלי"א 28290/2024 (ימ"ר דרום)

פמ"ח פלילי 04/00000966/26

חיפה, ט"ו אדר תשפ"ו, 04 מרץ 2026

הודעה לנאשמים

הנאשמים יכולים לבקש שימונה להם סנגור ציבורי אם מתקיימים בהם אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג מהמנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית המשפט

בהתאם להוראות סעיף 15א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב – 1982, מודיעה המאשימה כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להטיל על הנאשמים עונש מאסר בפועל, אם יורשעו בתיק זה.

בקשה לחילוט

בית המשפט הנכבד יתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 32 + 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט – 1969 ולהורות על חילוט כסף מזומן בסך 5,390 ₪ אשר נתפס בביתו של נאשם 2 ואשר ניתן כשכר בעד ביצוע העבירות המיוחסות לו.